

Markó Béla

SVÉDEK

1.

Svéd gyerekverseket akarok írni ezután,
mert azok alulnézetből mutatják a felülnézetet.

A svédeknél éjjel van nappal is,
máskor meg nappal van éjjel is.

A svédek visszaszólnak az ajtóból:
– Kimegyek, drágám, a sarki boltba.

A svédek ilyenkor a sarki égboltra gondolnak
és az Északi-sarkra, amely egészen közel van.

A svédek megnézik közről a sarki fényt,
aztán hazamennek, mert ők is fáznak.

A svédek az év egyik felében sohasem álmosak.
A svédek az év másik felében folyton alszanak.

A svédek a svéd gyerekverseket szeretik,
mivel a svédeknél zordabb az idő, mint nálunk,

éppen ezért a svédeknél kevés rím terem,
és érthető, hogy a svéd gyerekvers rímtelen.

Ha pedig becsúszik egy rím, mint az elébb,
akkor gyorsan kihúzzák, mert a verset és a zenét

nem keverik össze, de lám, a fene egye meg,
kezdek rímelni, látszik, hogy nem vagyok svéd gyerek.

2.

- Ha én svéd lennék,
akkor nem lennék magyar.
- Ez biztos? Vannak például
barnára festett szőkék
és szőkére festett barnák.
- Igen, azt hiszem, svédre festett
magyar mégis lehetnék,
de a svédítő festék
előbb-utóbb lekopna rólam.

3.

Azt mondják, amikor a svédek
beindítják az autójukat,
maguktól felgyúlnak a fényszórók,
nem is lehet kikapcsolni őket,
így jöttek ki a gyárból,
és erre azért van szükség,
mert a svédek annyira hozzászoktak
az állandó sötétséghez,
már észre sem vennék,
hogy nem látják rendesen az utat.

4.

Hogyha Svédországba utazom,
néhány nap múlva már tudok svéd szavakat.
Megyek az utcán, nézem az embereket,
ők is visszanéznek, és látom rajtuk,
észre sem veszik, hogy nem vagyok svéd.
Mindenütt svéd kövek, svéd fák, svéd házak.
Svéd kék. Svéd ég. Svéd jég. Svéd nép.
Meg kell kapaszkodnom, mert svédülök.